

vejelse, for jeg er desværre ikke sikker paa, at den højtærede Minister har Ret i sit Haab om, at Spørgsmaalet nu vil blive løst ved Forhandling mellem de to Dampskibsselskaber.

Desværre er der en ret alvorlig Sag vedrørende Færøerne, som jeg finder det paakrævet at fremdrage i det høje Ting og særlig henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa. Det drejer sig om Vragning af Fisk paa Færøerne. I Henhold til Vragerloven af 1. April 1912 med Tillæg af 1. April 1921 skal al Klipfisk, der udføres fra Færøerne til Spanien eller Italien, vrages af Vragere, der udnævnes af det offentlige. Vragningen finder Sted i Henhold til et Arbejdsregulativ udfærdiget af Justitsministeriet og dateret 22. April 1913 med Tilføjelser af 30. December 1921. Forholdet er nu det, at al fuldvirket Klipfisk, den saakaldte Spaniefisk, forinden Afskibning fra Færøerne vrages af Vragerne, der derefter paa Afskibningsdokumenterne attesterer, at Fiskeren er afskibet med den paagældende Damper som henholdsvis Nr. 1- og Nr. 2-Fisk, og paa Basis af denne Vragerattest finder Betalingen af Fisken Sted. Attesten er Garanti for, at den Fisk, Attesten omhandler, svarer til Attestens Betegnelser eller med andre Ord er, som den skal være, og Køberne, hvad enten det er Firmaer i København, i England eller i Spanien, accepterer denne Attest som fyldestgørende Bevis for Varens Originalitet og for Varens Kvalitet.

En lignende Ordning eksisterer og har i mange Aar eksisteret paa Island, men medens Forholdet er det, at man saa godt som aldrig hører Klager over de islandske Fiskevragerattester, der udfærdiges efter en forudgaaende meget grundig og meget streng Vragning, hvad der i første Række har medført, at den islandske Klipfisks Kvalitet staar paa et meget højt Stade, har der desværre gentagne Gange baade fra herboende Firmaer og fra Firmaer i Syden været klaget over, at Vragningen paa Færøerne ikke har fundet Sted paa tilfredsstillende Maade. Det ærede Medlem Hr. Rytter vil have i frisk Minde fra sin Justitsministertid adskillige af disse Klager og navnlig en meget alvorlig Klage, der resulterede i en Politiunder-

søgelse paa Færøerne, hvis Resultat i første Række sporedes derigennem, at Klagerne over mangelfuld Vragning forstummede i nogen Tid derefter, formentlig fordi man fra Justitsministeriets Side meget indtrængende og meget bestemt havde paalagt de paagældende Vragerformænd at drage Omsorg for, at Vragningen foregik paa tilbørlig Maade, saaledes at der ikke blev Rum for berettigede Klager fra udenlandske Køberes Side, disse Købere, der var fuldkommen prisgivet Vragningen, paa Basis af hvilken al Forretning med færøsk fuldvirket Klipfisk finder Sted og maa finde Sted netop i Henhold til Vragerloven; de havde intet andet at holde sig til end netop Vragerattesterne. Jeg tror, at ogsaa i den nuværende Justitsministers Tid har der været klaget over de færøske Vragerattester, enten direkte til Justitsministeriet eller gennem Udenrigsministeriet, hvor det har drejet sig om udenlandske Købere. I hvert Fald har udenlandske Firmaer, navnlig nordspanske Firmaer, ved flere Lejligheder baade i Fjor og i Aar til herværende Firmaer beklaget sig over, at Vragerattesterne fra Færøerne ikke i alle Tilfælde var til at stole paa. Jeg ved, at saadanne Firmaer er blevet henvist til gennem Regeringen at fremsende deres Beklagelser, og jeg antager, at dette ogsaa har fundet Sted.

Naar jeg nu har fremdraget Spørgsmaalet, er det, fordi et særlig grelt Tilfælde af ganske uforsvarlig Vragning har fundet Sted i de sidste Dage og medført, at et herboende Firma, der har købt nogle Partier færøsk Klipfisk paa Basis af de edsvorne Vrageres Attester, har lidt et overmaade betydeligt Tab, idet disse Partier, der er ankommet her til København og i Øjeblikket ligger paa Pakhus her, ikke paa nogen Maade svarer til Vragerattestens Betegnelse. Da det paagældende Firma umiddelbart efter Varens Ankomst hertil for en 14 Dages Tid siden og efter at have betalt Partierne undersøgte Varen og saa, at denne var af en overmaade ringe Kvalitet, skønt den har Attest for at være Nummer 1-Vare, og skønt den var købt og betalt som saadan, idet Dokumenterne var indfriet i Tillid til Vragerattestens Rigtighed, anmodede man som foreskrevet i Lovens Sø- og Handelsretten om at udmelde